

der derfor i realiteten, idet de enten selv må afholde (store) udgifter til advokatbistand i forsøget på at undgå den retlige lovliggørelse, eller afvente klagebehandlingen, hvorved de praktiske muligheder for at rette op på ulovlighederne forsvinder.

Svar (10/3 03)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er enig i, at vi skal undgå, at borgerne lider retstab som følge af myndighedsfejl.

Det burde imidlertid ikke være nødvendigt, at borgere, hvis interesser berøres i forbindelse med overtrædelse af lokalplaner, kan få vederlagsfri advokatbistand.

Naturklagenævnet har som offentlig myndighed pligt til at sørge for, at de klagesager, som nævnet behandler, er tilstrækkelig oplyst. Det er derfor ikke nødvendigt, at klagerne er repræsenteret af advokater. Advokatbistand vil efter min erfaring heller ikke medvirke til, at sagsbehandlingen i nævnet forløber hurtigere.

For så vidt angår klager over overtrædelser af lokalplaner, har Naturklagenævnet mulighed for at give en klage opsættende virkning. Det fremgår af planlovens § 60, stk. 3, der er sålydende:

»Ved rettidig klage efter § 58, stk. 1, nr. 3 og 4, kan Naturklagenævnet bestemme, at en af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet, i hovedstadsområdet Hovedstadens Udviklingsråd, meddelt tilladelse eller godkendelse ikke må udnyttes, og at et påbud ikke skal efterkommes. Er et bygge- eller anlægsarbejde iværksat, kan nævnet påbyde dette standset.«

Advokatbistand vil ikke kunne hindre, at kommunalbestyrelsen efterfølgende lovliggør et ulovligt byggeri ved en dispensation eller en ny lokalplan, hvis kommunalbestyrelsen efter de almindelige regler har mulighed for det.

Den efterfølgende retlige lovliggørelse af et byggeri udelukker imidlertid ikke, at der kan rejses et erstatningskrav over for kommunalbestyrelsen, hvis den har begået fejl, og der er lidt et tab som følge af fejlen. På dette tidspunkt kan der være behov for advokatbistand, men så vil klagesagen også være afsluttet, således at den ikke er til hinder for, at en retshjælpsforsikring kan anvendes.

Jeg kan derfor ikke gå ind for vederlagsfri advokatbistand i disse sager. Det er efter min opfattelse meget bedre, at myndighederne bestræ-

ber sig på, at interessekonflikter så vidt muligt undgås. Jeg vil derfor ved enhver lejlighed råde kommunalbestyrelserne til, at de – udover at overholde de formelle hørings- og offentlighedsregler i planloven – indgår i en dialog med de berørte borgere.

Spm. nr. S 2230

Til finansministeren (28/2 03) af:

Torben Hansen (S):

»Vil ministeren oversende en opgørelse over offentlige miljøudgifter opdelt efter stat, amt og kommuner for årene 2001, 2002 og et estimat på 2003 og 2004, opgjort efter samme metode som det af regeringen anvendte tal for miljøudgifter i år 2000, som det fremgår af regeringens investeringsplan, februar 2003, side 61?«

Begrundelse

Ifølge regeringens investeringsplan, februar 2003, side 61, var de offentlige miljøudgifter i stat, amter og kommuner på godt 10 mia. kr. i år 2000.

Svar (12/3 03)

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det fremgår af regeringens investeringsplan (februar 2003, side 61), at de offentlige miljøudgifter i stat, amter og kommuner udgjorde i alt ca. 10 mia. kr. i 2000.

Opgørelsen af de offentlige miljøudgifter i 2000 blev udarbejdet som led i et større tværministerielt udvalgsarbejde vedrørende miljøpolitikens økonomiske fordele og omkostninger. I udvalgsarbejdet, der foregik i perioden fra september 1999 til februar 2001, deltog Miljø- og Energiministeriet, Skatteministeriet, Erhvervsministeriet, Økonomiministeriet og Finansministeriet. Endvidere bidrog bl.a. Trafikministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri samt Danmarks Statistik med data, og opgørelsen vurderes at være den hidtil mest omfattende opgørelse af de samlede udgifter ved miljøpolitikken.

I opgørelsen blev de offentlige miljøudgifter i tidsrummet 1992 til 2000 opgjort. Opgørelsen